

[Miljøministeren.]

vi, der er fra, ja, nogle er fra første verdenskrig og andre fra anden verdenskrig, ligesom var meget bedre til at spare og til at genbruge. Det har jeg også selv ligesom lagt op til, men mit indtryk er, at ungdommen i dag egentlig — de er selvfølgelig nok opdraget forkert af os, i hvert fald i den henseende — er betydelig mere forstående over for de grundlæggende problemer, der ligger i denne sag, end vi andre, der måske af andre årsager, altså ikke det store billede, men måske af andre lidt mere egoistiske interesser, har lært at spare; det at bruge tingene lidt længere end de unge, som er opdraget i efterkrigsperioden. Jeg tror egentlig, at grundholdningen er betydelig bedre hos de unge, end der er hos os andre.

Fru Inger Stilling Pedersen var også inde på nye områder og handelen, og jeg kan her sige, at vi — eller miljøstyrelsen, som jeg også betragter som vi — dér er meget langt fremme, og man vil her kunne komme med nogle nye ting, inden der er gået alt for lang tid. Jeg kan som et eksempel på forhandlingerne udadtil vedrørende engangsemballagen, som fru Inger Stilling Pedersen var inde på, da glæde mig over, at de danske statsbaner har afskaffet engangsemballagen til øl og sodavand. Det betyder en nedgang i forbruget af engangsflasker på 25 pct., og det er da en klækkelig reduktion. Vi har nu haft held til i to omgange, først i 1973 og så i 1974, at forny aftalerne om engangsdåserne og på den måde nedskære forbruget af denne emballageform. Det er eksempler på, hvordan vi ved samarbejde, ved forhandling med erhvervslivet, med organisationer, kan nå vældig langt på hele dette område.

Til hr. Fuglsang vil jeg sige, at mange af de ting er da vigtige. Jeg synes jo nok, at der var relativt mange ting i det, som jeg ikke havde med i min redegørelse i relation til genbrug fra hr. Fuglsangs side. Men jeg vil på den anden side sige, at den grundholdning, som hr. Fuglsang havde til det, der var mit område, kan jeg kun sige tak for. Jeg kan oplyse, at spørgsmålet om sten, grus og ral, som hr. Fuglsang var inde på, er noget, der optager os vældig meget, og at vi i øjeblikket arbejder med disse problemer for ligesom at få et grundlag for beslutning, en undersøgelse af, hvor meget vi egentlig har tilbage af disse råvarer. Det vil jo ikke

være nogen fornuftig ting at eksportere disse ting, således at vi om få år skal til at importere dem for at klare vort byggeri, for at klare vor anlægsvirksomhed.

Jeg er enig i det, som hr. Boertmann startede med, at det også er et spørgsmål om produkternes levetid. Det er et spørgsmål om, hvor miljøvenlige de produkter, vi fremstiller, er, og det synes jeg gælder både fly og biler, de store produkter og de små. Det er meget afgørende også i denne historie at få hold på disse ting. Det er vel en af de ting, som måske netop kan modvirke den ligesom negative betragtning, der ligger i „Grænser for Vækst“, at det måske i højere grad er et spørgsmål om, hvad vej væksten skal gå, altså få hold på denne ting.

Jeg vil sige, ligesom jeg sagde det før, at jeg ikke betragter dette oplæg eller det, vi kan nå frem til her, som en mirakelkur eller et columbusæg, men jeg betragter det som en nødvendig hensyntagen og en nødvendig diskussion og til slut indgreb eller aftaler for at klare de problemer, som vi står i.

Jeg skal ikke komme med nogen bemærkninger om de ting, som hr. Boertmann var inde på om, hvorvidt man skal lave det kapitalistiske samfund om. Det, der sådan set har været hensigten med dette, har været spørgsmålet om at gøre det bedre, end vi gør det i dag, i det samfund, vi lever i, og det synes jeg er en i hvert fald meget nyttig indsats at gøre.

Hr. Boertmann spurgte mig: hvad med kemikalier o. lign., som ikke i øjeblikket kan genbruges? Jeg må sige, at dér sker der i øjeblikket det, at man opbevarer dem på Kommunekemi, og så håber man efterhånden at kunne frem til metoder, således at man kan genbruge dem og uskadeliggøre de miljøgifte, som er i disse kemikalier.

Jeg vil endnu en gang sige tak for de mange gode indslag og de positive holdninger. Som sagt skal jeg give positivt tilsagn om støtte og hjælp i det udvalgsarbejde, som jeg regner med skal komme.

Arentoft (FP):

Det er jo en generel debat, vi fører, og vi har i og for sig kun været første runde igennem. I en sådan generel debat kan vi jo ikke gå i detaljer, og det er også blevet nævnt, at de skal komme frem, efterhånden som der kommer lovforslag på bordet, men alligevel